

[Økonomi- og budgetministeren.]

særlig konto, standardkonto, og det afsatte beløb kan ikke overskrides uden budgetministeriets godkendelse. Da vi i sin tid indførte rammebevillingsordningen, lavede vi da også netop en særregel for rejseudgifterne for at sikre en særlig kontrol med udgifter af denne art.

Statsrevisorerne og revisionsdepartementerne følger da også disse udgifter meget nøje, og jeg tror, jeg kan sige, at det hører til undtagelserne, at der disponeres på en måde, som giver anledning til påtale fra statsrevisorerne.

For så vidt angår repræsentationsudgifter i staten, gælder det, at der i enkelte tilfælde er tillagt ministre og forskellige embedsmænd et særligt repræsentationstillæg i tilknytning til selve lønnen. Herudover afholdes der nødvendige repræsentationsudgifter over de enkelte institutioners driftsbudgetter.

Det er rigtigt, at disse repræsentationsudgifter ikke er optaget på selvstændige poster i driftsbudgetter og driftsregnskaber, idet de indgår i det beløb, der afsættes på konto 21, kontorholdsudgifter, men det er min opfattelse, at udgifter af denne art er genstand for meget stor bevågenhed fra statsrevisorerne og revisionsdepartementernes side.

For kommunernes vedkommende er det indenrigsministeriet, der foreskriver formen for kommunernes budget- og regnskabssystem, og såvel på de kommunale som på de amtskommunale budget- og regnskabsskemaer opføres udgifter til rejser og repræsentation på en særlig underkonto til administrationskontoen. Her foretages altså den specifikation, som hr. Lennart Larson efterlyser. Det er desuden mit indtryk, at man i kommunerne udfolder stadig større bestræbelser for at holde disse udgifter på et rimeligt niveau.

Det er mig i øvrigt bekendt, at indenrigsministeren og de kommunale organisationer har taget initiativ til at sikre større kontrol og ensartethed, når det gælder udbetaling af rejsegodtgørelser til kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Lennart Larson: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Når jeg har stillet spørgsmålet til økonomiministeren, er det netop, fordi det er lidt vanskeligt, når man skal

rejse et problem og stille et spørgsmål, at rejse det for alle ressortområder, og da ministeren jo er budgetminister og ressortminister, mener jeg også, det må gælde for hele samfundet, hvordan de offentlige midler forvaltes.

Derfor ville jeg finde det rimeligt, når man nu skal kontere dette, at det så ikke blot bliver konteret på underkonti eller andre lignende steder, men at man for de samlede områder for kommunerne for forskellige selskaber har en samlet konto, hvor man alene har disse udgifter specificeret: rejser for sig og repræsentation for sig eller eventuelt begge beløb på en samlet konto. For der er jo forhåbentlig ikke noget at skjule, og så gør det ikke noget, at man gør det på den måde; var der noget at skjule, kunne der, som jeg nævnte, måske være nogle besparelser i det. Det må altså gælde hele spektret; det er ikke så meget staten, jeg er ude efter, men hele den offentlige sektor.

Jeg vil da gerne spørge ministeren, om han ikke vil tage op til overvejelse at pålægge alle at specificere sådanne beløb i deres budgetter og i deres regnskab, således at man både ved budgetlægningen fra borgernes side kan få indblik deri og ved regnskabet kontrollere, om det er sådan. Med hensyn til den regnskabsomlægning, der sker i indenrigsministeriet, er jeg klar over dette, og det var måske en vældig god opgave, at man også i dette arbejde tog problemet op over for kommunerne, om vi skal have nye regnskabsordninger.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg kan være enig med hr. Lennart Larson i, at her er ikke noget at skjule. Nu ved jeg ikke, hvor nøje hr. Lennart Larson lyttede til mit svar, for det, han ønsker, er jo i det store og hele allerede praksis. Hvis der på enkelte områder skulle være behov for en yderligere udpensling, vil vi da gerne se på det.

Men når hr. Lennart Larson taler om de samlede udgifter, ved jeg ikke rigtig, om meningen er, at vi for alle institutioner og ministerier skal tælle sammen, hvor meget det drejer sig om for staten som helhed, og hvor meget det drejer sig om for kommunerne som helhed. Det ville stort set forekomme mig at være et overflødigt arbejde.